

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Uddybning og Sikring af Thyborøn Kanal m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3568; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2201).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Eduard Larsen): Det er mig en uskrømt Glæde i faa Ord at kunne anbefale til Vedtagelse det foreliggende Lovforslag, om hvilket 13 af Udvalgets 15 Medlemmer er blevet enige. Som man vil erindre, stod der om denne Sag ved første Behandling en ret stor Debat i denne Sal, og undertiden kom Modsetningerne til at staa ret skarpt overfor hinanden. Men det viste sig, da Udvalget traadte sammen, at der navnlig paa eet Punkt var en saa levende Følelse af noget fælles, nemlig at nu var Tiden inde til at foretage noget i Retning af Vestkysthavnesagen, at det trods alle Divergenser lykkedes at komme til, hvad jeg vil kalde et Kompromis eller Overenskomst, saaledes at der hurtigt dannede sig et overvejende Flertal indenfor Udvalget. Udvalget — med Undtagelse af et Par Medlemmer — enedes ikke alene om et Lovforslag angaaende Thyborøn-Havnen, men om, hvad jeg vilde kalde en samlet Fremgangsmaade indtil videre med Hensyn til Vestkysthavnesagen. Og Fremgangsmaadens ene Halvdel er da denne, at man nu giver sin Tilslutning til Thyborønsagens Gennemførelse, altsaa baade til Molen og til Havnen, og at man som det andet Led tillige anviser efter Konference med Ministeren en Vej til at arbejde videre paa Vestkysthavnesagen. Det er altsaa lykkedes først at fremme Thyborønsagen og derefter at lægge det Grundlag for Vestkysthavnesagen, at Ministeren ved Nedsættelse af en Kommission faar den fornødne Tid til at overskue Sagen. Tillige er der naaet for Vestkysthavnesagens Tilhængere, at denne Kommission nedsættes i nøjeste Overensstemmelse med, hvad de Herrer har ønsket. Den nedsættes ganske vist administrativt, altsaa ikke i Henhold til

en Lov, men i Overensstemmelse med den Opgave, den Tidsbegrænsning og den Sammensætning, de Herrer ønskede. Netop fordi jeg mener, at dette er et Kompromis mellem forskellige Parter, er det af nogen Betydning, at det stedsfæstes i Rigsdagstidenden, hvad Udvalgets Flertal i den Henseende er blevet enig om, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg derfor oplæse det Afsnit, som jeg mener, det i denne Sag kommer an paa. Der staar: „I Henhold til et Tilsagn af Ministeren for offentlige Arbejder agtes disse Foranstaltninger“ — nemlig Foranstaltninger til Fremme af hele Vestkysthavnesagen — „fremmede gennem en af Ministeren nedsat Kommission bestaaende af: Vandbygningsdirektøren, Fiskeriinspektøren, 2 Ingeniører, der som Entreprenører har udført større Anlæg paa Vestkysten, samt 2 af Dansk Fiskeriforening valgte Medlemmer, der skal have til Opgave:

1) at udarbejde Forslag til de i det private Lovforslag (Tillæg A. Sp. 4189 fg.) projekterede Anlæg, nemlig en større Fiskerihavn paa et Sted i Thisted Amt til omkring 10 Mill. Kr., en mindre Fiskerihavn ved Hirtshals til omkring 3½ Mill. Kr., en Læmole ved Løkken til ca. 500,000 Kr. og Arbejder i Ringkøbing Fjord til Støtte for Fiskeriet til ca. 500,000 Kr., naar Udløbsforholdene fra Fjorden er ordnede, dog i alt ikke udover 17 Mill. Kr.,

2) at udtale sig om Forsvarligheden og Nyttens af disse Anlæg og

3) at tilendebringe sit Arbejde i Løbet af et Aar efter Lovens Ikrafttræden.“

At indlade mig i en Realitetsdebat om Thyborønsagen efter dette Kompromis' Istandbringelse synes jeg ikke, der er nogen Grund til, hvis man ikke fra anden Side skulde opfordre til det. Hvad en Thyborøn-Udvidelse eller Uddybning af Thyborøn-Kanalen — hvad man vil kalde det — vil føre til for Landbrugets Vedkommende, hvorvidt det vil gavne eller skade Fiskeriet, hvorvidt det vil gavne eller skade Erhvervene rundt om i Byerne, er et Spørgsmaal af saa vidtrækkende og paa den anden Side saa usikker Karakter, at det vanskeligt vil kunne rejses i Dag uden at paabegynde en ny stor Diskussion, og da jeg har den Opfattelse, at man ikke af de Momenter, der er fremkommet siden første Behandling, vil kunne tilføre Sagen nye væsentlige Oplysninger, og da jeg ikke synes, der under de foreliggende Forhold er Grund til at irritere Stemningen op igen, vil jeg nøjes med i disse faa Ord at anbefale det,